ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 6

భూతనియంత

నిర్మలం, నిష్కలం, నిత్యం, నిర్వికల్పం, నిరంజనం అయినట్టి ఆ పరమాత్మ తాను అనేకమవ్వాలనే దివ్య సంకల్పంతో ధరించిన రూపమే ఈ స్థూలజగత్తు. మన శరీరం మనస్సుకధీనమైనట్లు, మన మనస్సు ఆత్మకధీనము. సద్గురువు త్రిమూర్త్యాత్మకుడైన సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మమే గనుక ఈ విశ్వమంతా వారి అధీనమై ఉంటుంది. **ఈ విషయం సద్గురువు ద్వారా ప్రకటమయ్యే దివ్యలీలల ద్వారా భక్తులకు తెలుస్తుంది. అనంతమైన ఈ**
18 ప్రకృతిని శాసించగల సద్గురువు సామర్థ్యమును చవిచూచిన భక్తులకు, గురువు యందు విశ్వాసం ధృఢపడి శ్రద్ధాభక్తులతో వారిని సేవించి తరించగలరు.

మనజీవిత సంఘటనలను శాసించగల దైవశక్తి ఒకటున్నదన్న విశ్వాసం మనకు కల్గించాలని, తద్వారా నిత్య జీవితములో వివేకము, వైరాగ్యము గల్గి ధార్మిక జీవితము త్రికరణ శుద్ధిగా మనచేత ఆచరింపజేయాలనే సద్గురుని యొక్క తపనే ఇట్టి లీలలకు మూలము.

వారు మన నుంచి ఆశించునది అట్టి పవిత్ర జీవన విధానమే. మనం అలా జీవించినప్పుడే మనం నిజంగా వారికి దక్షిణ సమర్పించిన
19 వారమవుతాము. అలా చేయనప్పుడు లీలా రూపంలో మనపై వర్షించిన సద్గురుకృప అడవిగాచిన వెన్నెలవలె వ్యర్థమగును.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు తలుపూరులోని శివాలయంలో వేంచేశారు. ఒకే ఒక భక్తుడు వారికి తోడు వున్నాడు (శెట్టిగారు). మేఘావృతమై కొద్దిచినుకులు, చీకట్లు, ప్రళయమువలె ఉరుములు వచ్చినవి. శ్రీస్వామివారిని లోనికి తీసికెళ్ళడానికి ఎవరూ లేరు. వర్షమొస్తే తడుస్తారు అని ఆ భక్తుడు భయపడుతున్నాడు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు చాప తెచ్చి తమ ముందు

వేయమని ఆజ్ఞాపించారు. 'స్వామీ! వాన వచ్చేటట్లుంది. ఇంకా ముందుకు జరిగితే నేను ఒక్కడినే మిమ్ము లోపలికి మోసుకుపోలేను' అన్నాడు. 'ఉండయ్యా మబ్బు కట్టాల' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. చాప మీద కూర్చొని కొంతసేపు తన దృష్టి మబ్బుకేసి నిగిడ్చి చూచారు. అంతే! ఆ మేఘములు, ఉరుములు, చినుకులు పోయి మామూలు పరిస్థితి ఏర్పడింది.

తలుపూరులో నారాయణదాసు అను శ్రీస్వామివారి భక్తులు ఒకరున్నారు. ఒకరోజు 1977 సంవత్సరములో అతడి ఆశ్రమంలో శ్రీస్వామివారు వేంచేసి యున్నారు. స్వామి సేవకుడు బరిగెల నాగయ్య శ్రీస్వామివారిని, 'స్వామీ వాన ఎప్పుడు కురుస్తుంది?' అని అడిగాడు. 'అయ్యా! ఈ సంవత్సరము మూడు వానలే కదయ్యా! ఒకటిన్నర నెలకు ఒకసారి, రెండు నెలల ఇరువది రోజులకు ఒకసారి, మూడు నెలల అయిదురోజులకు ఒకసారి పైవాళ్ళు కురిపించే వాన ఇంతేనయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. 'ఒకటిన్నర నెల వర్షం లేకుంటే గొడ్డు పిల్లా చచ్చిపోతారే' అన్నాడు నాగయ్య.

అట్లా అయితే 'మనమన్నా కష్టపడి కురిపించుకోవద్దయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. శ్రీస్వామివారిని నాగయ్య గంజి త్రాగమంటే, 'అయ్యా! అనుకున్న పని పూర్తి అయితే గదయ్యా నీళ్లు త్రాగవలసింది?' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. తరువాత వారు సిద్దలయ్య కొండ దగ్గర మూడురోజులు, కలిచేడులో మూడురోజులు నిరాహారియై, 'బండి ఆపండయ్యా' అని అహర్నిశలు అరుస్తూనే వున్నారు. రాత్రింబవళ్ళు నిద్రపోకుండా కూర్చునే వున్నారు. ఆసనమైనా మార్చలేదు. మొదటిరోజు ఎలా వున్నారో చివరిరోజు వరకూ అలానే కూర్చున్నారు. అంతకు ముందు ఎప్పుడూ ఆయన పడుకొని వుండటం చూస్తూవున్న భక్తులందరూ శ్రీస్వామివారికి వృద్ధాప్యము, బలహీనత వచ్చేశాయని, ఇక కోలుకొనే ప్రసక్తే లేదని అనుకునేవారు. ఈ దృశ్యం చూచేసరికి కనువిప్పై, శ్రీస్వామివారిలోని కార్యదీక్ష, శక్తి తెలిసి వచ్చాయి. ఆరవరోజు సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు తమకు స్నానం చేయించమని కోరారు. వారికి స్నానం చేయించి కూర్చోబెట్టగానే పక పక నవ్వుతూ, 'గడ్డ గడ్డ పెళ్ళగించుకున్నదయ్యా' అన్నారు. మరుక్షణం నుండి కుంభవృష్టి మొదలై చెరువులు నిండే వరకు ఆగలేదు.

ఋషులు తమ తపస్సు, యజ్ఞ యాగాదుల వలన సకాల వర్షాలను కురిపించి జగద్హితం చేసేవారని పురాణాలలో చదివాము. అది నిజమేనని శ్రీస్వామివారిని చూస్తే తెలుస్తుంది. అలా చేయగల సమర్థులనే 'భూసురులు' అనేవారు కాబోలు.

శ్రీస్వామివారు అంత శక్తిమంతులే అయితే వర్షం కురిపించడానికి ఆరురోజులు ఎందుకు పట్టింది? అన్న ప్రశ్న రావచ్చు. స్థానిక ప్రజల యొక్క సమిష్టి పాప కర్మల ఫలితమే అనావృష్టికి కారణమని పెద్దలంటారు. వారందరి కర్మను తమ తపశ్శక్తితో దహించి వేయడానికి వారికి కొంత కాలం అవసరమవుతుంది.

ప్రజలు నిస్వార్థమైన శ్రద్ధాభక్తులతో ప్రేమపూర్వకంగా భగవంతునికి పూజలు చేయకపోవడం, ప్రజలలో భక్తి భావము, ధర్మాచరణ నెలకొనడానికి అవసరమైన ధర్మకార్యాలను నిర్వహించనందువలన అనావృష్టి వంటి అరిష్టాలు ఏర్పడతాయని శాస్త్రం.

రెండెద్దుల బండిలో శ్రీస్వామివారిని ముదిగేడు నుండి సిద్దలయ్య కొండకు తీసుకువస్తున్నారు సేవకులు. మార్గమధ్యంలో బ్రహ్మాండంగా మేఘావృతమై, సన్నగా వర్షం మొదలైంది. సేవకులు, 'స్వామీ! పెద్ద వర్షం వస్తుంది. మనమందరమూ సామానుతో సహా తడిసిపోతాము అని విన్నవించారు. శ్రీస్వామివారు మౌనంగా తన అరచేతిని ఆకాశం వైపు చూపుతూ, కాస్త ఆగు అన్నట్లుగా చేతిని పైకెత్తి కొంతసేపు వుంచారు. అంతే! వర్షం నిలిచిపోయింది. శ్రీస్వామివారు సిద్దలయ్య కొండ చేరిన వెంటనే బ్రహ్మాండంగా వర్షం కురిసింది. ఇలాంటి లీలలు భక్తులు ప్రత్యక్షంగా చూడబట్టే ఎన్ని కష్టాలైన ఓర్చుకొని నిరంతరం తిరుగుతుండే శ్రీస్వామివారిని రాత్రింబవళ్ళు సేవించి ధన్యులయ్యారు.

తలుపూరులో 'డి' మైను అను ఒక మైకా గని వుంది. శ్రీస్వామివారు అక్కడ ఉన్నప్పుడు మబ్బులుపట్టి బాగా వర్షం వాసన వస్తూన్నది. 'స్వామీ! వర్షం వచ్చేస్తుంది. మన వస్తువులన్నీ తడిసిపోతాయి. ఇక్కడ ఇల్లు కూడా లేదే!' అని అన్నారు సేవకులు. వెంటనే శ్రీస్వామివారు తంబుర తీసుకొని దానిని కాసేపు మీటి 'ఏమి వీరరాఘవులూ? మేము ఇచ్చుట వుండామని

తెలియదా? మా సామాను, మేము ఏమై పోవాలి? ఏమిటయ్యా? నీ ఇష్టం వచ్చినట్లుందే! మేమేం కావాలి! మా మనుషులేం కావాలని ఇట్లా చేస్తున్నావు?' అని దబాయించారు. అయిదు నిమిషాలకల్లా మేఘాలు చెల్లా చెదరై స్పష్టంగా సూర్యుడు కనపడ్డారు. ఇలానే ఒకప్పుడు శిరిడిలో గాలివాన ప్రారంభమైంది. త్వరగా ఇల్లు చేరవలసిన భక్తులు ఆందోళన పడుతుంటే సాయి మసీదు నుండి బయటకు వచ్చి, 'ఓ అల్లా! నా బిడ్డలు క్షేమంగా త్వరగా ఇల్లు చేరాలి. వర్షమిక చాలించు' అని గద్దించగానే వర్షమాగిపోయింది.

ఒకప్పుడు మద్రాసు రాష్ట్రము నుండి వచ్చిన భక్తులు రెండు సంవత్సరముల నుండి వారి ప్రాంతములలో పూర్తి వర్షములు లేవని శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకున్నారు. 'భగవంతునికి అర్జీ వ్రాయండయ్యా' అని చెప్పి శ్రీస్వామివారు చీటి వ్రాయించి తన తొడ క్రింద పెట్టుకొని అయిదు రోజులు అన్నపానీయాలు, నిద్ర మాని అలాగే కూర్చున్నారు. అయిదవ రోజు ఆ ప్రాంతంలో వర్షంపడి చెరువులు నిండిన తరువాతనే శ్రీస్వామివారు గంజి త్రాగారు. అరగంటలో వర్షం కురిసి చెరువులు నిండాయి.

కలిచేడు సిద్దులయ్య కొండ దగ్గర శ్రీస్వామివారు వున్నారు. కట్టుమూడి పల్లెలో వర్షం లేక నార్లు ఎండిపోతున్నాయి. రైతులు వచ్చి శ్రీస్వామివారికి మొరపెట్టుకున్నారు. 'దేవునికి అర్జీపెట్టుతామయ్యా రేపు మధ్యాహ్నంనకు రెండు పదునుల వర్షం కురుస్తుంది' అని చీటి వ్రాయించి ఆశీర్వాద ముద్రవేసి ఆ రైతులకిచ్చారు. తెల్లవారి వర్షం కురిసి చెరువులు నిండి మూడవరోజు నుండి నాట్లు ప్రారంభించారు. ఆ గ్రామస్తులంతా శ్రీస్వామివారి శక్తి సామర్థ్యాలను కొనియాడారు.

తలుపూరులో ఒకరోజు మధ్యాహ్నం తాటిబొలుగు అను విషసర్పం శ్రీస్వామివారి తొడ క్రిందకు వచ్చింది. ఆ సంగతి చెపితే అదేమీ చేస్తుందిలే దానిని మీరేమీ చేయవద్దు అన్నారు శ్రీస్వామివారు. తరువాత దానంతట అదే వెళ్ళిపోయింది.

అది మండువేసవి, 1974 ప్రాంతం. ఒకనాడు గొలగమూడి ఆశ్రమం నుండి కప్పుకు మంటలు అన్నివైపులా అలుముకుంటున్నాయి దట్టంగా పొగ ఆకాశానికి లేచింది. పడమటి గాలి బ్రహ్మాండంగా వీస్తోంది. దగ్గరలో

నీళ్ళు సమృద్ధిగా లేవు. శిష్యుడు రమణయ్య శ్రీస్వామివారికి నమస్కరించి నిచ్చెన సహాయంతో ఇంటిపైకెళ్ళి చిన్నకుండెడు నీళ్ళు ఆ మంటపై చల్లాడు. ఫైర్‌ఇంజన్‌కు కూడా అలవికానంతగా ప్రజ్వరిల్లిన ఆ మంటలు దుత్తెడు నీళ్ళతో పూర్తిగా చల్లారిపోయాయి.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు కలిచేడులో నరసారెడ్డిగారింటికి వచ్చారు. నరసారెడ్డి భార్య ఈశ్వరమ్మ వంటచేసే చోటుకు వెళ్ళి ఆ వసారాకు రేకులు వేయించమన్నారు శ్రీస్వామివారు. 'ఆర్థికంగా అశక్తురాలనుకదా, తమకు తెలియనిదేమున్నది' అని విన్నవించింది. 'వాళ్ళే చూసుకొంటారులే' అని మాత్రం అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అయిదురోజుల తరువాత ఆమె సజ్జవడలు చేస్తున్నది. నూనె బాండలికి వున్నట్లుండి వేలెడు రంధ్రంపడి నూనె మండుతున్న పొయ్యిలో కారుతూంది. వెంటనే ఆమె ఇంటిలో నుండి ఒక బేసిన్ తెచ్చి ఆ బాండలిలో మిగిలిన నూనెను అందులో పోసుకున్న తరువాత ఆమెకొక విషయం ఆశ్చర్యంగా తోచింది. అంత నూనె మండే పొయ్యిలోకి కారినపుడు మంటలెంతగానో ఎగసి వసారా, ఇల్లు తగులపడవలసింది గదా! అయినప్పటకీ ఆమె బేసిను తెచ్చి నూనె వంచుకొనేంతవరకు మంటలు పైకి లేవక పోవటమేమిటి? వెంటనే ఆమెకొక విషయం తోచింది. అందుకే కాబోలు శ్రీస్వామివారు వసారాపై రేకులు కప్పించుకోమన్నారు. అయినప్పటికి ఆయన అభయమిచ్చినందువల్లనే ఇప్పుడు ప్రమాదం వాటిల్లలేదని ఆమె గుర్తించింది.

బోయినపల్లి గ్రామం వద్ద కొందరు భక్తులు 'గోవిందమ్మ (బ్రహ్మంగారి భార్య) నీటితో దీపాలు వెలిగించిందట, ఎంతటి మహాత్మురాలు' అని అనుకొంటుండగా శ్రీస్వామివారు అది విని చెంబుతో నీరు తెప్పించి వారికిచ్చి 'మీరు కూడా వెలిగించుకోండి' అన్నారు. ఆ నీరు పోసి వారు వెలిగిస్తే దీపాలు వెలిగాయి. శ్రీస్వామివారు శరీరంతో వున్నంత కాలమూ ఇలాంటి విషయాలు బయటికి చెపితే శ్రీస్వామివారు అంగీకరించక వాటిని గుప్తంగా వుంచమని ఆదేశించేవారు.

పెనవర్తి వాస్తవ్యుడు పోలు మస్తానయ్య ఇలా చెప్పారు.

'ఒకసారి పెనవర్తి నుండి తలుపూరుకు నారాయణరెడ్డిగారి కారులో వెళుతున్న శ్రీస్వామివారు వున్నట్టుండి, 'అయ్యా! గొంతుకోయవలసి వస్తుందే'

అన్నారు. కాసేపట్లో శ్రీస్వామివారు హఠాత్తుగా పెట్టిన పెద్ద కేకకు బ్రేకు వేయకనే కారాగిపోయింది! వెంటనే చెంగున ఒక మేక కారు ముందునుండి రోడ్డుకు అడ్డంగా పరుగెత్తింది. కారు ఆ క్షణంలో నిలవక పోయినట్లయితే దాని గొంతు తెగేదే! నాటి వరకూ శ్రీస్వామి వారి యందు ఏమాత్రం నమ్మకం, లక్ష్యం లేని నేనూ ఈ సంఘటనతో శ్రీస్వామివారు భక్తుడనయ్యాను'.

ఒకరోజు రాత్రి రోశిరెడ్డి పందిరికి చెక్కిన కాగితములు తీయబోయాడు. అతని చూపుడు వేలును పాము కరిచింది. శ్రీస్వామివారు ఆ వేలును తన తొడపై నుంచి ఆ పైన తన అరచెయ్యి వేసి అదిమిపెట్టి అయిదు నిమిషాలు వుంచారు. బాధపూర్తిగా తగ్గింది. 'నీ వళ్ళు సంజీవి అయింది' పొమ్మన్నారు. అది మొదలు ఏ విషజంతువు కరిచినా రోశిరెడ్డికి విషం ఎక్కడం లేదు.

ఒకప్పుడు యార్లపాడు అనే గ్రామంలో వ్యక్తులు నిష్కారణంగా మరణించనారంభించారు. కారణం తెలియక గ్రామ ప్రజలందరూ భయభ్రాంతులయ్యారు. ఏదో దుష్టశక్తి ఊరిలో ప్రవేశించి అలా విలయతాండవం చేస్తూందని అందరూ తలచారు. ఊరిలోని ప్రతివారు ప్రొద్దు క్రుంకినప్పటి నుండి ఇండ్లలో నుండి బయటికి రాను ధైర్యంలేక భయంతో తలుపులు బిగించుకొని ఇండ్లలోనే వుండిపోతున్నారు. కొందరు గ్రామస్తులు శ్రీస్వామివారిని పదే పదే అర్థించి వారి గ్రామానికి తీసుకుపోయారు. శ్రీస్వామివారు ఆ గ్రామం చేరేటప్పటికి రాత్రి సమయం అయినందువల్ల ఎవరి తలుపు తట్టినా ఆ దుష్టశక్తేనని తలచి భయపడి తలుపులు తీయలేదు. చివరకు ఒక ముసలావిడ తెగించి తలుపుతీసి చూసింది. నిజంగా శ్రీస్వామివారు వచ్చారని అందరికీ చెప్పడంతో గ్రామస్తులందరూ శ్రీస్వామివారి చుట్టూ ప్రోగై స్వాగతం పలికారు.

అప్పుడు శ్రీస్వామివారు వారిని కరుణించి, ఆ ఊరిలోనే ఒకచోట పవిత్రమైన తమ అగ్నిని స్థాపించి, కొద్దిరోజులు ఆ గ్రామంలోనే వున్నారు. అటు తరువాత ఊరిలో మరొక్క మనిషి కూడా మరణించలేదు.

మోపూరు దశయ్య, కొమరగిరి రమణయ్య జమ్మిమాను కొట్టారు. దాన్ని రెండెడ్లబండి అడుగున కట్టి తోలుకు రావాలి. ఆ మాను కొన ఒకవైపున

బండికి కట్టారు. ఇంకోవైపున మొదలు కట్టేందుకు ఎంత ప్రయత్నించినా మొదలు లేవలేదు. ఇంతలోనే శ్రీస్వామివారు వస్తే వారికి చెప్పారు. 'పలావు తినే వాళ్ళను పిలవండయ్యా లేస్తుంది' అన్నారు. ఆ మాటలకర్థం శ్రీస్వామివారికే తెలియాలి, శ్రీస్వామివారు వెళ్ళిపోయారు. అయినా చివరిసారిగా ప్రయత్నిస్తామని వారు మోకు లాగారు. ఆశ్చర్యంగా అది ఎంతో సులభంగా లేచిపోయింది.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారి భక్తురాలు వక్కెమ్మ శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో వున్నది. వెల్లువకు కొట్టుకొచ్చిన కంప తెచ్చి శ్రీస్వామివారు పెన్నానది నీటిపై వేశారు. ఆ కంపకు తన కపిల మోకు నిప్పును అంటించి మంట పెట్టారు. నదిలోని నీటిని శ్రీస్వామివారు తన ముంతతో ముంచి మంటపై చల్లుతున్నారు. ఆ మంటలు చల్లారే బదులు అంతకంతకూ ప్రజ్వలించసాగాయి. ఇటువంటి లీలే శ్రీ అక్కల్‌కోట స్వామివారి చరిత్రలో కూడా మనకు దర్శనమవుతుంది.

ఎరుకల రాజు (కుల్లూరు రాజుపాళెం) గారి బావిలో వేసవికాలం నీరుండదు. వర్షాకాలం నీరున్నా పురుగుపట్టి వాసన. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు ఆ బావిలో మునిగి వచ్చారు. అది మొదలు ఆ నీరు పురుగులు, వాసనపోయి తరుగు లేకుండా వుంది.

ఒకప్పుడు మంగుపల్లెలో కలరా దేవత స్వైరవిహారం చేసి జనాన్ని గుంపులు గుంపులుగా చంపుతూంది. ఏరు గట్లనిండుగా ప్రవహిస్తున్నందున గ్రామస్తులెవ్వరూ శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు రాలేక పోయారు. శ్రీస్వామివారు ఒక కాగడా వెలిగించి చలమానాయుడి చేతికిచ్చి, 'అటు ఇటూ చూడకుండా నీదృష్టి కాగడాపై పెట్టి నడవమన్నారు'. చలమానాయుడు ముందు, శ్రీస్వామివారు వెనక, నడచి ఆ గ్రామం చేరారు. ఏటిలో నీరు చలమానాయుడికి మోకాటిలోతే ఉన్నవి. **శ్రీస్వామివారు ఊరి వెలుపలొక కర్రనాటి దానికొక**
20 **చీటి వ్రాయించి కట్టి తిరిగి వచ్చేశారు. అది మొదలు ఆ గ్రామంలో**
ఒక్కరుకూడా మరణించలేదు. శ్రీస్వామివారిని నమ్ముకున్నవారికి వారి
రక్షణ అడగకనే లభిస్తుందని గమనించాలి.

21 **'వెంకయ్య పేరుమీద పిడికెడన్నం పెట్టిన వారికి, తెచ్చిన వారికి,**
వారి మంచి చెడ్డలన్నీ మనం చూడొద్దయ్యా!' అని శ్రీస్వామివారు
అభయమిచ్చియున్నారు. ఈ విషయం శేషయ్యనాయుడుగారి ఎడల ఎలా

నిజమైందో చూద్దాం.

శ్రీస్వామివారు ఒంటరిగా అడవులలో తిరుగుతుండే రోజులలో శ్రీస్వామివారు తరచు చెర్లోపల్లి గ్రామస్థులైన యస్. శేషయ్యానాయుడుగారింటికి వచ్చేవారు. అర్థరాత్రప్పుడు వచ్చినా శేషయ్యగారి తల్లిగారు ఆ మహనీయునికి భక్తితో కడుపునిండా అన్నం పెట్టేది.

1976లో చెర్లోపల్లి శేషయ్యానాయుడుగారు త్రోవన వస్తుంటే శ్రీస్వామివారు ఆయనను పిలిచి 'నీకు ఒక సంవత్సరం నాలుగు నెలల ఆరు రోజులకు గండం ఉంది. తిరువళ్ళూరు వీరరాఘవస్వామి తప్పిస్తారు' అని చీటి వ్రాయించి ఇచ్చారు. కొన్నాళ్ళ తరువాత తన పొలంలో కయ్యినిండా నీళ్ళు పెట్టి, రొంపి దుక్కి దున్నుటకు ఎద్దులను నాగలికి కట్టి తోలగా ఒక ఎద్దు కయ్యలోకి దిగిన వెంటనే క్రిందపడి తన్నుకుంటోంది. ఆత్రుతగా చేలోకి దిగిన నాయుడుగారికి కాళ్ళకు చివుక్కుమన్నట్లయిందట. కానీ లెక్కచేయక ఎద్దును ప్రక్కకు లాగుతుండగా చేలో కరెంటు ఎర్తయినట్లు గుర్తించి కేకలు వేసి మెయిన్ ఆపించారు. ఒక ఎద్దు మాత్రమక్కడికక్కడే చనిపోయింది. మరొక ఎద్దు తప్పించుకున్నది. కానీ తనకు మాత్రము ఏ అపాయం జరగలేదు. ఎద్దు చావుకు కారణం బోధపడక మెయిన్ ఆన్‌చేసి టెస్టరుతో పొలంలో నీటిని పరిశీలిస్తే చేనంతా కరెంటు ఎర్తయివుంది. ఆలోచించాక కొంతకాలం క్రిందట శ్రీస్వామివారు వ్రాయించి ఇచ్చిన చీటీ వెతికితే దొరికింది. అందులో శ్రీస్వామివారు వ్రాయించిన 1 సంవత్సరం 4 నెలల, 6 రోజుల గండం ఆ రోజుకు రావలసియున్నది. గనుక ఆ మరణగండం నుండి కేవలం శ్రీస్వామివారి కృపవలన బయట పడ్డానని నాయుడుగారు తెలుసుకున్నారు.

అణిమాది అష్టసిద్దులు శ్రీస్వామివారికి దాస్యము చేసేవి. ఉదా:- 22

పాలకొండ సుబ్బారెడ్డి ఒకరోజు చాకలిగుంట దగ్గర జమ్మిమాను కొట్టేశాడు, శ్రీస్వామివారునడిచే రోజులవి. 'మనం వెంటనే వెళ్ళాలి, మాను ఎత్తుకోండి' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అది చాలా బరువుగా వుంది. శ్రీస్వామివారు చెప్పారు కనుక ప్రాణాలు బిగబట్టి సుబ్బారెడ్డి ఎలాగో నెత్తికెత్తుకున్నాడు. కానీ నిలువునా కూలిపోయేటంత బరువుగా వుందది. నాలుగు బారలు నడిచాక శ్రీస్వామివారు 'బరువుగా వుందయ్యా? ఆడ

వేయి' అన్నారు. బ్రతుకు జీవుడా అంటూ క్రింద పడేశాడు. శ్రీస్వామివారు తన చేతికర్ర తీసుకొని ఆ మానును ఈవైపుకు, ఆవైపుకు పొడిచారు. 'ఇప్పుడు ఎత్తుకో' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అప్పుడు ఎత్తుకుంటే నిజంగానే తేలిగ్గా వుందా మాను. 'స్వామి తలచుకుంటే ఏమైనా చేయగలడురా' అని అనుకున్నాడు సుబ్బారెడ్డి.

నరసాపురం రైతు తన పొలంలో బావి ఎంత లోతు త్రవ్వినా నీరు పడలేదు. శ్రీస్వామివారిని శరణు పొందాడు. శ్రీస్వామివారు ఆ బావిలో టెంకాయ కొట్టి కొద్దిగా త్రవ్విబయట కొచ్చేశారు. తెల్లవారేసరికి బావినిండా నీరూరింది. ఈ వింత చూచిన ఊరి జనమంతా ఆశ్చర్యంతో శ్రీస్వామివారికి నివాళులర్పించారు.

నాగులవెల్లటూరు వాస్తవ్యుడు నూతేటి శ్రీరాములునాయుడు తన పొలంలో బావి త్రవ్విస్తున్నాడు. పద్దెనిమిది అడుగులు త్రవ్వాక కఠినమైన బండ పడి త్రవ్వుటకు అలివి కాలేదు. ఆ ప్రాంతములో బావి 30 అడుగులు త్రవ్వితేగాని నీళ్ళుపడవు. స్వామివారికి విన్నవించారు. 'నాలుగు రోజులు నిండు కుండ అన్నం కొంచెం తీసి బావిలో వేసి, మరి నాలుగురోజులు పని ఆపి అవతల ఏ మౌతుందో చూడు' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆయన అలాగే చేసి ఎనిమిదవ రోజు పని మొదలు పెడితే అంత కఠినమైన బండ మెత్తగా తెగనారంభించి పని అతి సులభంగా పూర్తయింది.

గోపారం, పాలకొండ సుబ్బారెడ్డిగారు ఒకప్పుడు బావి త్రవ్వించాలని స్వామివారిని అడిగితే 'సముద్రం' అని వ్రాసుకోమన్నారు. వారు చెప్పినట్లే ఆ బావిలో ఊట అయిదు హార్స్ పవర్ ఇంజన్ పెట్టి కొడితే కూడా తరగడం లేదంటే అది నిజంగా సముద్రమే కదా!

మల్లిక వెంకయ్య శ్రీస్వామివారి గుండమునకు కట్టెలు కొట్టేవారు. ఒకనాడు సిద్దులయ్య కొండ దగ్గర మునికన్నెలు వెంకయ్యను తమతో రమ్మని పీడించినవి. వారు, 'నీకు మరొక గొప్ప గురువును చూపుతామని' ఆశ చూపినవి. కానీ వెంకయ్య తాను తన గురువును వదలి రానని, వారిని వెంటనే వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పారు. వారు వెళ్ళిపోయారు. వారు ఇదే విధంగా కనిపించి అనేకసార్లు వేధించేవారు. ఒకరోజతడు స్వామి సన్నిధిలో నుండగనే కన్నెకలు ధైర్యంచేసి శ్రీస్వామివారి సమీపానికి వచ్చి అతణ్ణి పిలుస్తున్నాయి.

శ్రీస్వామివారు వెంకయ్యను తన దగ్గరకు పిలచి ఆయన గుండెపై ఒక్క చరుపు చరిచి 'నీకికవాటి బాధ లేదులే పో' అన్నారు. నాటి నుండి ఆ ముని కన్నెకలు వెంకయ్య చెంతకు రాలేదు.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు, 'వెంకయ్యా! ఏ గాలిగానీ, భూతంగానీ, పిశాచంగానీ నీ ఆజ్ఞ పాటించకుంటే, 'నేను చెప్పినట్లు నడుచుకుంటావా లేక గురుదేవుని అగ్ని స్థంభం పట్టుకుంటావా?' అని గట్టిగా దబాయించి నిలేసెయ్. నేను చెప్పిన నియమాలు నీవు పాటించినంత వరకూ వాటిని చూచి నీవేమీ భయపడనక్కరలేద'ని అభయమిచ్చారట.

ఒకప్పుడు కంటేపల్లిలో పశువులలో గాలికుంటు వచ్చి అందరి ఎద్దులూ జబ్బున పడ్డాయి. శ్రీస్వామివారి గుండమునకు కట్టెలు సమకూర్చే వెంకయ్యకు ఎవరూ బండి, ఎద్దులు ఇవ్వలేదు. వెంకయ్య తన గురుదేవుడనుగ్రహించిన మంత్రం స్మరించి పోలేరమ్మను ఆవాహనం చేశాడు. ఆమె వచ్చి అతని ఎదుట నిలచి, తన జుట్టు ముడి విప్పి తల విరయబోసి, ఆ వెంట్రుకలకున్న అసంఖ్యాకమైన కన్నులను ప్రదర్శించింది. ఆ దృశ్యంతో అతడు భయపడి పారిపోతాడని ఆమె భావం. కానీ వెంకయ్య అలాంటి క్షుద్రశక్తులకు బెదిరే ఘటం కాదు. 'నీ ఆటలు నా వద్ద సాగవు. నీవు వెంటనే కంటేపల్లి పొలిమేర దాటి పోతావా? లేక గురుదేవుని అగ్ని స్థంభం పట్టుకుంటావా?' అని నిలేశాడు. ఆమె చెంపలేసుకొని, 'మూడవరోజు ఉదయానికల్లా పోతాను, ఇందుకు భూదేవి, ఆకాశం, సూర్యచంద్రులు సాక్షి' అని ప్రమాణం చేసింది. అదే విధంగా మూడవ రోజుకు ఆమె ఆ గ్రామం నుండి నిష్క్రమించడంతో అన్ని పశువులకు వెంటనే స్వస్థత చేకూరింది. స్వామి గుండమునకు కట్టెలు తోలేందుకు బండ్లుకట్టారు.

ఈ సృష్టిలో సద్గురువులకు సాధ్యముగానిదేదీ లేదని ఈ క్రింది లీల తెలుపుచున్నది. 23

స్వామి కోటితీర్థంలో బసచేసి యున్నారు. ఒక భక్తుడు స్వామితో 'సిద్ధలయ్య కొండమీద దేవాలయంలో ఒక రాయి పగిలితే ఒక సాధువు దాన్ని అతికించాడు అని అంటున్నారు' అన్నాడు. 'నిజమే అతుకుతుంది', నేను కూడా ఒకసారి ఈ దేవాలయంలో శివలింగం ముందు మంట పెట్టి

తలుపులేసి సందు గుండా చూచాను. నేల పై పరచిన రాళ్ళు పగిలి ఆ ముక్కలు పైకి పోయినవి. అది చూచి నేను 'ఉదయం గ్రామస్తులు చూచి ఏమనుకుంటారో?' అని అనుకోగానే మరలా ఆ ముక్కలన్నీ క్రమంగా క్రిందికి వచ్చి యథాప్రకారం అతుక్కున్నాయి' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. అంటే
24 **సంకల్పమాత్రం చేత రాళ్ళు అతుక్కొనుటకు వీలున్నదని శ్రీస్వామివారు చెప్పారన్నమాట.**

అవి శ్రీస్వామివారు నడిచే రోజులు, ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో ఇద్దరు పట్టి లేపితే కూడా లేవని పెద్దబండ వుండేది. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు ఒక్కరే ఆ బండను ఎత్తి నెత్తిన పెట్టుకొని పడమర దిశగా వెళ్ళిపోయారు. మూడు గంటల తరువాత తిరిగి వచ్చారు. భక్తులు 'బండ ఏది స్వామీ?' అంటే 'అబ్బో ఇక్కడ వుండకూడదయ్యా' అన్నారు.

ఇదే విధంగా ఒకప్పుడు ఒక భక్తుడు ఇల్లు కట్టుకునేందుకు ఒక వేపదూలం తెచ్చి వుంచుకున్నాడు. ఆ రాత్రి శ్రీస్వామివారు ఒక్కరే వెళ్ళి ఆ దూలం ఎలా తెచ్చారో తెలియదుగానీ, తెల్లవారేసరికి ఆ దూలం శ్రీస్వామివారి గుండంలో మండుతూ ఉన్నది. ఆ భక్తుడొచ్చి లబో దిబో మొత్తుకున్నాడు. శ్రీస్వామివారు అతని చేతికొక గొడ్డలిచ్చి ఆ కాలే దూలాన్ని రెండుగా చీలగొట్టమన్నాడు. అతడట్లే చీలగొట్టగా దూలంలోని తొఱ్ఱలో త్రాచుపాముంది. అలాంటి దూలం ఇంటికి వాడితే ఆ ఇల్లు సర్వనాశనమని వాస్తు శాస్త్రము చెపుతుంది.

ఒకనాడు సత్తెమ్మకు స్వప్నంలో, నోటి నుండి బ్రహ్మాండమైన అగ్నిజ్వాలలు కక్కుతూ శ్రీస్వామివారు దర్శనమిచ్చారు. శ్రీస్వామివారు నడిచే మార్గంలో వుండే పేడను తీసివేసి ఆమె శుభ్రం చేస్తోంది. శ్రీస్వామివారు ఆమెతో 'నా పేరు మీద పిడికెడు మెతుకులు పెట్టిన వారి మంచి చెడ్డలన్నీ నేను సరిచేసి రావాలమ్మా' అంటున్నారు.

మల్లిక వెంకయ్య శ్రీస్వామివారి తొలి ఆరాధనకు కట్టెలు తోలుతున్నాడు. ఉదయం 4 గంటల ప్రాంతంలో చీకటిలో ఎద్దులు పామును త్రొక్కాయో ఏమోగాని, ఒకచోటొక నాగుపాము పడగవిప్పి తోకపై నిలబడి బండి నడ్డగించింది. వెంకయ్య బండి నిలిపి గొడ్డలి తీసుకొని దానిని నరకడానికి

సమీపించాడు. కానీ అది బుసకొట్టుతూ, రొదపెడ్తూ తోకమీద లేచి అటూ ఇటూ చిర్రు బుర్రు లాడింది. కానీ ఎద్దులనుగానీ, వెంకయ్యనుగానీ ఏమీ చేయలేదు. వెంకయ్య దానిని నరికే ప్రయత్నం మాని శ్రీస్వామివారు తనకు నేర్పిన మంత్రం స్మరించాడు. వెంటనే ఆ నాగు పడగదించి దక్షిణంగా వెళ్ళిపోయింది.
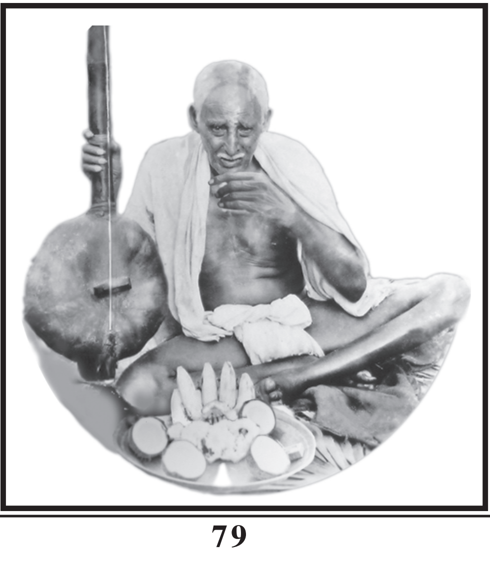
ప్రస్తుతం పెనవర్తి వడ్డిపాళెం వాస్తవ్యుడిలా చెప్తున్నాడు. నెల్లూరు పొట్టేపాళెం సమీపంలోని పెన్నానదిలో రైతులు పుచ్చ చెట్లు వేశారు. శ్రీస్వామివారు అచ్చట ఒక ఇసుక తిన్నెపై తన మామూలు ప్రకారం అగ్నిగుండం వేసి మకాం వేశారు. ఈ ముసలాయన ఉన్నాడు. ఇక తోట కాపలాకు డోకాలేదని సంతోషించారు రైతులు, ఏటికి పై భాగాన వర్షం పడి ఏరు కొద్దిగా పారుతుంది. ముసలాయనా! ఏటికి నీరు ఎక్కువగా వచ్చేస్తాయి. ఊర్లోకి రమ్మని ఎంత చెప్పినా స్వామి కదల్లేదు. రైతులు వెళ్ళిపోయారు. అటు తర్వాత ఏరు గట్లు తన్నుకొని పారింది. మూడవరోజు రైతులు వచ్చి చూస్తే స్వామి యధాస్థానంలోనే వున్నారు. ఆయన చుట్టూ 10 గజముల వరకు పొడి ఇసుక వుంది. నది గట్టున చెట్లకు వెల్లువ తుట్టెలు పట్టి నది సుమారు 15, 20 అడుగుల లోతు పారినట్లు తెలుస్తుంది. ఏట్లో శ్రీస్వామివారి చుట్టూరా పొడి ఇసుక చూచి రైతులు ఆశ్చర్యచకితులై శ్రీస్వామివారికి ప్రణమిల్లారు. అలనాడు మోసెస్‌కు నది మార్గం ఇచ్చినట్లు వుంది!